
ADVIES

Ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van XX/XX/XXXX tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2013 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging door industriële emissies, het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 betreffende de verbranding en de meeverbranding van afval en het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12 juli 2001 tot vaststelling van de exploitatievoorwaarden voor de textielreiniging met behulp van solventen

---

Aanvrager	Minister Alain Maron
Aanvraag ontvangen op	17-12-25
Advies aangenomen door de Raad voor het Leefmilieu op	10-02-26

Vooraf

Op 17 december 2025 ontving de **Raad voor het Leefmilieu** (hierna “de Raad”) een adviesaanvraag van de Regering over het ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van XX/ XX/XXXX tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2013 betreffende de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging door industriële emissies, het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 betreffende de verbranding en meeverbranding van afvalstoffen en het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12 juli 2001 tot vaststelling van de exploitatievoorwaarden voor textielreiniging met solventen.

Dit ontwerp beoogt de omzetting van Richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen (hierna “IED-richtlijn” genoemd).

Deze nieuwe IED-richtlijn introduceert een aantal belangrijke veranderingen, waaronder het meewegen van de impact van industriële activiteiten op de menselijke gezondheid naast het milieu, strengere eisen voor emissies in water met voortaan bindende prestatieniveaus op milieugebied, evenals de mogelijkheid om af te wijken van bepaalde normen om innovatieve technieken te testen. De richtlijn voorziet ook in een verlaging van de drempels voor varkens- en pluimveehouderijen, de invoering van digitale vergunningen, de uitbreiding van het toepassingsgebied tot de productie van batterijcellen en de codificatie van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie met betrekking tot de rechten van het betrokken publiek.

Ten slotte ligt de meest opvallende nieuwigheid van de richtlijn in de verplichting voor de betrokken exploitanten om een milieubeheersysteem in te voeren (ontwerpartikel 11/1 van het besluit van 21 november 2013) en een transformatieplan op te stellen (ontwerpartikel 22/1 van hetzelfde besluit). Concreet betekent dit dat ondernemingen, die aanzienlijke industriële emissies veroorzaken, een formeel milieubeheersysteem moeten invoeren en aan de hand van een transformatieplan moeten aantonen dat ze in staat zijn om tegen 2050 koolstofneutraal te zijn. In dit stadium zou deze verplichting slechts een tiental bedrijven in het Brussels gewest betreffen, hoewel dit aantal in de toekomst nog kan evolueren.

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Sociaal overleg

De **Raad** stelt zich vragen bij de manier waarop de dimensie van het sociale overleg zal worden geïntegreerd in de uitwerking en uitvoering van de milieubeheersystemen en de transformatieplannen binnen de betrokken ondernemingen.

Aangezien de betrokkenheid van de werknemers de aanvaardbaarheid en doeltreffendheid van de beoogde maatregelen kan versterken, wijst de **Raad** op het belang van een bevordering van mechanismen van informatie, bewustmaking en dialoog rond milieu-uitdagingen en de energietransitie.

1.2 Evaluatie van de kosten en administratieve impact

De **Raad** betreurt dat het ontwerpbesluit niet vergezeld gaat van een gedetailleerde raming van de kosten die de toepassing van de nieuwe verplichtingen voor de betrokken ondernemingen met zich meebrengt, met name wat betreft de invoering van milieubeheersystemen en de opstelling van transformatieplannen. Welnu, deze eisen brengen aanzienlijke organisatorische, technische en menselijke investeringen met zich mee, waarvan de omvang aanzienlijk kan variëren al naargelang de omvang, de activiteitssector en de uitgangssituatie van de ondernemingen.

Bovendien wijst de **Raad** erop dat de extra administratieve lasten, die deze nieuwe bepalingen met zich meebrengen, door de bevoegde diensten zullen moeten worden gedragen zonder dat de menselijke en/of financiële middelen worden uitgebreid. In dit verband benadrukt de **Raad** dat erop moet worden toegezien dat de uitvoering van de regeling de administratie niet overmatig belast en de behandelingstermijnen van dossiers niet verlengt, aangezien dit de doeltreffendheid en geloofwaardigheid van het regelgevend kader in gevaar zou kunnen brengen.

1.3 Reikwijdte van de regeling

De **Raad** neemt er nota van dat de nieuwe verplichtingen, waarin dit ontwerpbesluit voorziet, in dit stadium slechts een tiental ondernemingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zouden betreffen.

De **Raad** vestigt er evenwel de aandacht op dat dit aantal kan evolueren en in de toekomst kan toenemen in functie van de evolutie van het Europese kader of van de industriële activiteiten op het grondgebied van het Gewest. In deze context acht de **Raad** het belangrijk om op de gevolgen van een dergelijke evolutie vooruit te lopen.

*

* *